

βηματισμός

βηματισμός, ο, ουσ. [από το θέμα αορ. του ρ. βηματίζω + κατάλ. -μός], ο βηματισμός·

- βρίσκω το βηματισμό μου, βλ. φρ. βρίσκω το βήμα μου, λ. [βήμα](#)·

- χάνω το βηματισμό μου, βλ. φρ. χάνω το βήμα μου, λ. [βήμα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας